

Ponovo jadikujemo

STARI, NE PITAJ!

I dok Avatara možete u Zadru pogledati i u 3D verziji, ako se ne bojite da će vam oči otpast, u Benkovcu je gledanje filma u kinu nešto što su radili "naši stari". Nadamo se jedino da će najavljeno uređenje Doma kulture konačno donijeti neki pozitivni pomak.

Kad ste zadnji put pogledali neki film? Sinoć? Ma, ne mislim na TV programu, već na neki novi film? Nov novcat, iz kina? Ne možete se sjetiti. Da možete, već bi mi odgovorili, ali ste, eto, srednjoškolac iz Benkovca, ili mlada osoba poslije završene 3 godine srednje, pa ste sigurno pomislili: „Kino u Benkovcu? E, ta ti je dobra!“. Možda ste upravo jedni od onih koji žrtvuju tzv. džeparac na izlazak u Zadar, pa je odgovor bio: „Da. Prije 2 tjedna“. I to je nešto. Odvajaš od marende mjesec dana i na kraju shvatiš da je dovoljno samo za prijevoz do Zadra i natrag. Stvarno žalosno. Teško se živi, recesija je, ali ako ipak želiš biti u procesu globalizacije, trebao bi ići u kino. Sramota je za srednjoškoluca u društvu izvaliti nešto kao: „Nemamo mi kina u našem gradu.“ Šuti!! Ne mora nitko znati!

Ili na primjer, netko te pita: „Što treniraš?“ Odgovaraš: „Gimnastiku.“ Duboko u sebi znaš da ruke ni do koljena ne možeš spustiti, ali svatko je gibak na svoj način. A mogao si i odgovoriti: „Treniram? O, treniram ja živce svaki dan.“ Ali nisi, jer sanjaš o sportu u Benkovcu. Ako negdje ipak moraš izvesti prijatelja ili bolju polovicu u Benkovac, onda idi u jedan od mnogobrojnih kafića. Kažeš da kino na taj dan ne radi, pa ti izleti: „Ajmo pojesti kolač.“ Nakon šetanja po još uvijek nedovršenom šetalištu, sjetiš se da NEMA

slastičarnice u gradu. To je još žalosnije od skupljanja kuna od marende. I kad ti više dosadi lagati, odete skupa u kladionicu i tamo potrošite lov. Od svega ovoga bi najbolje bilo sjediti u udobnoj sjedalici s pistacijama u

**Kino u Benkovcu?
E, ta ti je dobra!**

rukama i sokićem u džepu (hrana je jako skupa na blagajni kina pa bolje kupiti u marketu prije filma) ispred velikog ekrana u kinu ... u Zadru.

Ali tko može, može. Onaj tko ostane, možda se zadovolji

odlaskom u dvorište vrtića blizu policijske postaje. Tamo ima jedna (ili dvije) ljuljačke za odmoriti se i pojesti burek, koji se vuče po torbi od velikog odmora, no prije nego djeca dođu. Zateknu li te, opasni su. Jednom su mene tamo zatekli i poslije me kamenovali. Ako ipak želiš zadržati dostojanstvo odraslog mladog srednjoškoluca u Benkovcu, odeš u nešto što sigurno radi - benzinsku crpku i tamo kupiš pivu za sebe i prijatelja. Bude li ti puna glava Benkovca (a moguće je), odete skupa s pivom u ruci poput najvećih klošara na kolodvor i čekate bus za Zadar...

Daniela Čuić | G4

